

Merhaba Y.,

Ben Vancouver'a ilk 2015 Haziran'ında geldiydim ve şehirden çok nefret etmişim. Her yer günlük güneşlikti, insanlar mutlu mutlu mal mal geziniyordu plajlarda, ama kimse denize girmiyordu mesela. Ne bileyim, bir türlü uyuşmadım, zaten New York'tan gelmişim, hem şehirden hem de birinden ayrılmışım, Kanada'nın "politically correct" havasıyla da sürekli kavga ettim.

Sonra Mart-Nisan 2016 aylarını tekrardan burada geçirinca biraz daha rahat hissettiydim. Geldiğimizde hava sürekli griydi, arada sırada ağır yağmur yağıyordu, ve insanlar o kadar da mutlu değildi. Havalara açılmaya başlayınca annem geldi, New York'tan gitmeden önce mecazi anlamda sikimle yazdığım ve düzelttiğim çok kısa iki filmi çektim, en son günlerimde ise çok daha rahat, biraz daha uzak bir mahallesinde yaşadım.

Şimdi Vancouver'a melankoliyle bakıyorum, çünkü hayatımın bazı önemli bölümlerini (başka şeylerle alakalı olduğu için) burada yaşadım. Yazın taşınmam büyük ihtimalle, kışının yağmuru biraz uzun sürse de şehir içinde gezinmenin güzel olacağını hayal ediyorum. Pahalı olsa da ılık kış mevsimi ve basit kafa yapısı yüzünden¹ Kanada'da rahat yaşanabilecek tek şehir gibime geliyor. Suşisi de güzel ve ucuz, sıkıldıkça yeni bir restorana gidip onların çılgın deneysel suşilerini deneyebilirsin. Aynı şekilde deli gibi butik bira kaynıyor şehir, her gün yeni bir tane içersen yarını beklemen için bir sebep olur, adeta yavaş ve yumuşak bir ötenazi gibi.

Peki şimdi diyeceksin, "Derin, allah belanı versin, neden bana bunları söylüyorsun?" Açıkçası ben de bilmiyorum. Bana fikir sordun, benim de zaten şehir rehberi yazma tutkum var, bari bunlar buluşsun da sana şehir hakkındaki bildiğim her şeyi aktarayım, her ne kadar her şeyi sen zaten kendin keşfedecek olsan da. Belki bunu Vancouver'dan taşınırken okursun, kendi düşüncelerine 2015-16 Derin Emre'sinin düşünceleriyle karşılaştırırsın. Ne bileyim amk.²

Bu rehber Vancouver'ı bir yürüyüşte anlatacak, bir günde yapabilirsin eğer yürümeyi bu kadar seviyorsan ve yeteri kadar enerjin varsa. Bence de zaten şehri en iyi anlatabileceğim şekil bu. Bu tur batıdan doğuya gidecek, metro denen bir araç var ama sadece merkezden uzak mahallelere gideceğin veya yağmurda yorulduğun zaman kullanılıyor galiba. Otobüs de sadece Kitsilano'yu geçerken kullanıyorsun, ya da Main'den filan bayağı güneyle inerken. Neyse, başlayalım da vakit kaybetmeyelim.

UBC

¹ (Evet, aklıma estikçe dipnot kullanacağım.) Vancouver hakkında konuştuğum herkes "Aaa, ne kadar güzel bir şehir." diyerekten övmeye doyamadı. Bunu düşünen insanlar ya 1) Doğayı çok seven insanlar, çünkü uzun-kısa, kolay-zor, bir sürü doğa yürüyüşü imkanı var. Ya da 2) Hiçbir şeyden haberi olmayan beyaz Türkler. Beyaz bile değil aslında, sadece mülayimin allahı.

² Birkaç dakika sonra gelen edit: Biliyorum aslında. Los Angeles'ta kaçacak yer ararken yarıda bıraktığım, daha büyük çaplı Montreal'e geri dönmek şimdi biraz zor. Vancouver hem rahatlatıcı hem de antreman oluyor.

Daha gün yeni yeni ağarırken Pasifik Okyanusu'nu geçerek geldiğini varsayalım Vancouver'a, çünkü şehirdeki gökdelenlerin oluşturduğu manzara en iyi denizden gözüküyor. Gelirken uğrayacağın Vancouver Island ve Victoria fazlasıyla çılgın ve uyuşturucu dolu adalar, insanlar yoga öğretmenliği yapıp maaşlarını mantar olarak alıyorlar. Biraz hayattan uzak anlam arama, onu bulamayınca eğlenceye dönme düşkünlüğü galiba. Gitmedim çok, ayahuasca'yı başka zaman yaparım artık.

Kıyıya vurunca eğer şanslıysan çıplaklar plajı olan Wreck Beach'e, şanssızsan daha güneyinde biraz daha marjinal kafalardaki "özgür" insanların bulunduğu ve benim yaşlı bir adamın Asyalı bir gencin erekte olana kadar penisini kadar yavaş yavaş okşadığını gördüğüm Foreshore Trail'e (benim tabirimle Foreskin Trail, çünkü çok komiğim ve travmatize oldum) varacaksın. Bu plajın farklılığını çok ciddiye alıyor müdavimleri, bir arkadaşım kışın bile üstünde kazak, altında dizlik ve bot, ama siki hala açıkta olan yürüyenleri gördüğünü söyledi.

Neresinde olursan ol, bayağı bi merdiven çıkman lazım University of British Columbia kampüsüne varabilmek için. Bence biraz kuzeyden çık, çünkü çok hafif bir galeri³ ve bazı müzeler var. Güneyde ise ultimate frisbee dönen bir futbol sahası ile yeni para harcanmış genetik mühendislik büroları var. Ortasındaki binalar daha eski gözüküyor, "The Man in the High Castle" burada çekilmiş. Arada üzerinde N harfli yapıştırmalar olan çok lüks spor arabaları görebilirsin, bunlar çok parası olan Asyalı⁴ öğrencilerin öğrenci ehliyetli arabaları.

UBC öğrencileri Ersagun'un dediğine göre "çok çılgın", çünkü her sene içmece oyunları dönüyor. İçkiyle alakalı olan oyunlarda en fazla puanı kazananlar, ya da okulun bayrağını tepeden filan indirenlere, bütün yarışmayı kazanmış oluyorlar, ödül ise gurur. Aynı şey Montreal'de de var, Amerika'da da vardır eminim, ama bunları üniversitelerin kendileri düzenlemiyordur. İçki sınırının yaşı 18 olunca partiler biraz daha profesyonel bir hava alıyor.

Hava açılırken kampüsün ortasındaki 44 otobüsüne⁵ binip West 4th'tan Kitsilano'ya gideceksin. Jericho Garnizonu bitiminde inebilirsin istersen. Buradan sonra üç yolun var. Kuzeye gidip plajdan taşların ve kumların üstünden yürüyebilirsin, ama o zaman bu yazının bir anlamı kalmıyor. Güneyde ise daha ev ev yerler olan Arbutus Ridge var, çok bir esprisi yok yani (Elvis Costello ve William Gibson buralarda kalıyor galiba), sonrasında da havalimanı ve iyi Hint ve Çin yemeklerinin bulunduğu ama benim hiçbir zaman gitmediğim Richmond var. O zaman WEST 4TH ya da WEST BROADWAY iki

³ Öğrenci galerisi galiba. Üstünde kocaman "The artist's job is to communicate, the audience's job is to--" valla bu kısmını unuttum.

⁴ Manyak bir Asyalı akımı var Vancouver'a. Çinli milyarderler vergi ödememek için West Vancouver'da içinde sinema salonları olan milyon dolarlık malikaneler inşa ediyorlar. Evlerini kullanmayıp Airbnb'lere veren zenginler çok olduğundan Vancouver emlak açısından en kötü şehirlerden biri. Zaten pahalı olması yetmiyormuş gibi yaşayacak yer bulmak da zor. Neyse ki Commercial Drive var.

⁵ Eğer üç kapılı olan varsa, ona arkadan binebiliyorsun, kimse bir şey demiyor. Bazen iki kapılılarda da "Yav abi, biletim çalışmıyor," filan dediğin zaman bile "Eyi tamam hadi geç kerata," yapıyorlar, şaka gibi. Şehrin mi parası bol, yoksa harbiden Kanada'nın Batı Yakası rahatın da mı rahatı, bilmiyorum.

seçeneğin. West 4th başlarda biraz تنها, sonlara doğru giderek toparlanıyor, Broadway her zaman aynı orta hallikte.

Kitsilano

Manzara veya mahalle olarak çok bir ilginçliği olmadığından, iki ana caddeyi de bodoslama veriyorum, genellikle restoran ve içecek tavsiyelerim var, çünkü etrafta başka bir şey yok zaten.

WEST BROADWAY'den gidersen:

-*Mamalee* nedense bayağı ünlü bir Malezya lokantası. Kalabalık ama ucuz. Pilav üstü tavuğu en bilinen yemeği.

-Dibindeki *Fringe Cafe* daha yerel bir bar gibi, akşamüstü barda oturup muhabbet eden üç dört tipi her gittiğinde görebilirsin. Birası köpüksüz, şarap iç.

-Yanı *Nuba*. Bir başka şubesi daha var. Orta-üst sınıf Ortadoğu mutfağı. Fena değil, kutlama için gidip, çok şey ısmarlayıp, sonra da “İyi yedik be,” deyip ama aslında sadece fazla yediğin bir yer. İçkiyi çok kaçırırsan köşedeki Tim Hortons 24 saat açık.

-Bir sonraki sokakta *Neverland Tea Salon* var, gitmedim ama güzel gözüküyor. Genel olarak çay salonları (bahçeleri değil) beni nedense ürkütüyor. Biraz tarikat gibiler.

-Karşısında *Banana Leaf* şubesi var, öğlen menüleri çok ucuz ve lezzetli.

-Yanında *bed* diye butik ve kaliteli bir nevresim dükkanı var. Gitmedim, ama orada bir arkadaşımın arkadaşı çalışıyordu, Vancouver'dan ilk gidişimden önce kendisiyle aynı feminist şeyleri savunurken hıyarlığımdan kavga ettim. Haklıydım, ama çok da salak sulak şekilde aktardım düşüncelerimi, zaten kavga arıyordum neredeyse. Hala orada çalışıyorsa Paty Facy'e selam söylersin.

-Safeway çok pahalı nedense. Senin yakınlarında daha ucuz bir yer olacaktır kesin. *Uncle Fatih's Pizza*'yı yemedim, reddediyorum hafiften çünkü kafamı çok karıştırıyor.

-Birkaç sokak ileride *Thomas Haas* diye bir fırınımsı café ve çikolataçı var. Bayağı güzel. Kayıslı hamurlu bir şeyini yediğim, çok sevdim.

-Hemen yanında *Moderne Burger* var, eski kafa diner olmaya çalışmış, çok az seçeneği var zaten hamburger, patates, ve milkshake. Patates fena değil, hamburger daha iyi, ama Kanada'nın ülkesine en büyük sorunlarından biri hamburger ısmarlarken etin ne kadar pişmesini istediğini söyleyemiyorsun, her zaman iyi pişmiş veriyorlar. Maalesef kafayı yemişler bu ülkede.

WEST 4THtan gidersen:

-ALMA ST'den başlayalım. *La Quercia*'nın kahvesi güzel, kurabiyesi eh, yemeğini yemedim maalesef. Blenz Coffee biraz sikko affedersin.

-Sokağın sonunda *Aphrodite's* var, biri café, diğeri pie yapıyor. Güzeldir, kafa dinlendirir herhalde, ben gitmedim... galiba.

-Çok ilginç bir şey diyeceğim, ben galiba *La Quercia*'ya gitmedim. BAYSWATER ST'de olan *Artistry Coffee Shop*'a gittim, çünkü dış mimarisi aynı ve

karşısında bir kahve zinciri olduğunu biliyordum, meğersem Starbucks'mış. Üç cümle önce dediklerim geçerli.

-Jolly's Indian Bistro'nun kapısında çok sticker var, galiba lezzetli bir yer olduğu anlaşılıyor. Ama ben onun yerine karşısındaki *Nick's Sushi*'de yedim bayağı, çünkü daha önce de dedim, Vancouver'da suşi şaka gibi ucuz. Nick'in çok bir esprisi yok, önümüzdeki bazı suçucilerin ne kadar kendilerine has bir menü yarattıklarını göreceksin.

-*Topanga Café*'nin Meksika yemekleri fena değil, ama bir çikolatalı keki var, harbiden al çikolatayı, hiçbir şey ekleme ve kek yap yani. Yanında süt veya su içmeyi unutma, tabağını bitirmeden susayacaksın. Ben Topanga'nın karşısındaki evde kaldım, güzeldi ama balkonda sigara içirtmiyorlardı.

-Yanında masa oyunları satan bir yer var. Daha önceki bir sokakta da çizgi romancı vardı. Biraz nerdy iki dükkan birbirini izliyor nedense.

-*Linh Café* yerine eskiden çok daha şık bir Fransız restoranı varmış. Şimdi yemekleri nasıl bilmiyorum. *Darby's Pub*'da bayağı bira seçeneği var, bi de hoş bir balkonu var büyük gruplarla gitmek istersen. Ben aptal kavgamı orada etmişim.

-Diğer köşedeki bakkalimsı amca kapadı dükkanı galiba. Eğer MACDONALD'dan aşağıya yürüyüp tahta bir heykeli geçersen, günbatımını izlemek için çok hoş bir çimlik alan göreceksin.

-Şimdi fark ettim, daha da ileride bayağı büyük Wonderland Dollar Store var, tabi ki de kapanır bakkalimsı amca böyle bir dükkana karşı olunca.

-*The Oakwood* pahalı bir restoran galiba. Yemedim. Ama karşısındaki *Naam* inanılmaz bir vegan restoranı. Hayvan gibi büyük porsiyonlarla geliyorlar üstüne üstüne.

-*Dark Table* tamamıyla karanlık bir restoran çünkü göremeyince yemeğini tad duyularını daha iyi hissediyorsun filan da falan. Yaaaani, bence her duyunun ayrı bir katkısı var yemeğe.

West 4th'un daha yoğun bir cadde olmasını görmek için biraz yokuş çıkacaksın, ama en azından çıktığın gibi karşına *Peaceful Restaurant* çıkacak. Hayatımda yediğim en iyi Çin yemeği olabilir. Dan dan noodle mı dersin, yoksa mantıları mı, yoksa beef roll mu, yoksa szechuan kuzu mu ne bileyim artık her şey inanılmaz harbiden.

-Sonra bir de *Terra Breads*'e git ve ekmek ye üstüne. Harbiden ekmek ye sadece, o kadar iyi. Tatlısı da güzel. Of acıktım.

-Karşısındaki Safeway'e rakip diğer köşede bir Whole Foods var, sanırsam Vancouver'daki tek Whole Foods. Tadını çıkar.

(Bu yürüyüşe biraz farklı bir şeyler katmak istersen Kitsilano Plajı'na doğru yürüyebilirsin. *Kibune Sushi* aynı Nick's Sushi gibi, ama biraz daha pahalı ve bu yüzden daha lezzetli. *Hapa Izakaya* vardı ama kapanmış, Yaletown'dakine gidersen artık. Restoran olarak en önemli yer Big Chefs gibi bistroların en iyi örneği olan *Local*. Yemek olarak en iyi örneği mi bilmiyorum çünkü hiç yemedim, ama restoran olarak daha klasik bir yer olamazdı.⁶

⁶ *Local* gibi yerler benim semiyotik bir teorimi doğruluyor bence. Teorime göre, belirli kültürlerin (Hint mutfağından tut, 2000lerin ironisine kadar) daha az ilerlemiş olduğu ülkelerde tüketiciyi çekmek için isim olarak tüketicinin o kültürle alakalı aklına gelen ilk

Aynı şekilde Kitsilano Beach Pool biraz garip, bayağı dolu, çünkü kimse soğuk denize girmek istemiyor, ki çok boşa gidiyor bütün deniz. Plajın havası da güzel manzarası da spor alanları da. Cactus Club Café’de kokteylini yudumlarken hayatın nasıl geçtiğini anlamıyorsun bile.

Plajdan devam edecek olursak hiçbir müzesine gitmedim, ama bilim müzesi var bir yerde, bir de gözlem kulesi, ilginç olabilir. Etrafında Lululemon’un merkez şirketi var, bayağı dandik bir binayı ucuza almışlar galiba, gerçi yakınındaki bir sürü ev 90larda yapıp terk edilmiş gibi. Lululemon’un sahibi, West Vancouver’da çok şaşaalı bir evde oturuyor. BURARD’dan biraz zorlasan asıl şehre geçeceksin, ama geçme, geri dön WEST 4TH, a.)

-Whole Foods’un karşısındaki *Au Comptoir* ise pahalı ama muhteşem bir Fransız restoranı. Bizim garson harbi harbi Fransız’dı, Montreal çalması değil. Alınmıştı hatta biz sorunca.

Neyse, sonra karşına her türden dükkan çıkacak. Butik kıyafet mi dersin, sörf ekipmanı mı, hamilelik dükkanı mı, her şey var harbiden. Dikkatini çekeceğim tek yer *Zulu Records*, gerçekten önemli ve saygın bir plak dükkanı. Vancouver’dan gelen geçen herkes ya burada konser vermiş ya da bir şeyini imzalamış. Vitrenden gördüğünden çok daha fazlası var içeride.

Bundan sonra bildiğim tek yer *Romer’s Burger Bar*, ki harbiden iyi. Eğer West 1, 2, veya 3’ten yürüyeceksen araba satıcıları ve bisiklet tamircileri çıkacak karşına. Kitsilano’nun son bölümü BURARD’dan sonra GRANVILLE’e kadar tenhalaşır daha mavi yakalaşıyor.

GRANVILLE ST’e gelince sağa dönüp güneye inebilirsin, oralarda on küsür sokak boyunca dükkanlar ve daha da ilginç olarak galeriler var, gitmedim. Gittiğim tek yer FIR ST ve WEST BROADWAY üzerindeki *Storm Crow Alehouse*. Bence tam senlik, menüleri Star Trek’in kumanda bilgisayarını gibi, duvarlarda güzel posterler, çeşit çeşit biralar, ve televizyonda sürekli oynayan eski bir film oluyor. Karşısında benim birkaç tanıdığım Vancouverlı kızın⁷ çalıştığı *Earl’s* var. Yemekleri fena değil, TGI Friday’s’den bir tık üstte, bu yüzden daha da pahalı. Bence gitmeye çok değer değil, çünkü etrafında çok daha farklı ve ilginç yerler var. Amma velakin, Jasper gibi bir orman kasabasında Earl’s görmek güzel bir his, yemeğinin en azından kaliteli olduğunu biliyorsun.

Nunu’s Sandwich Bar kendi halinde bir yer. Ortalama üstü sandviçler, aşırı derecede tavsiye etmem ama diğer her güzel restorana gittiysen, ya da çok zamanın yoksa, buraya da gidebilirsin.

şey seçiliyor. Bkz. İstanbul’daki tek Hint restoranının isminin “Taj Mahal”, veya Toronto’daki biraz hipster bir dükkanın isminin “Original” olması. Onun yerine, “Lululemon” desem sana büyük ihtimalle ilk çağrışımında bir şey olmasa da artık herkes markanın ismini biliyor.

⁷ Belki ben kişisel olarak gıcık oldum ama çok da fena oldum hepsine. Çok da eğlenceli insanlar değillerdi bu Vancouverlılar. Biraz kıro, biraz sıkılmış, hayatı arafta, ne yapmak istediğini bilen ama bunun için çok da çaba harcamayan bir gruptu. Daha iyi Vancouverlı insanlarla tanıştım sonra.

Ha pardon aslında *Kyo Korean BBQ & Sushi House*'a (oha) da gittim GRANVILLE üzerinde. Sekiz kişi ölesiye yedik, hatta yiyemeyeceğiz diye korktuk, sonra hepsini ben bitirdim. En gurur dolu anlarımdan biriydi. Gururdan öte yemeği de fena değildi.

Neyse, bokunu çıkarmadan GRANVILLE ST'den yukarı doğru çıkıp, köprüyü de geç de Granville Island'ı anlatayım.

Granville Island

Hemen önceden söyleyeyim, buranın marketi aşırı iyi, ama meyve sebze için çok pahalı. Diğer yemek satanlarını denemedim, sadece *Lee's Donuts*'a abandım, pişman değilim.

Yahu galiba *Sandbar*'a gittim yemek yemek için. Güzeldi, çok da matah değildi, yan taraftaki Granville Island Brewing Co.'nun birasını da içtik sağolsun, denizin küçük bir porsiyonuna bakarak keyif yaptık.

Adanın geri kalanı çok garip aslında: *Emily Carr* burada, tasarım ve grafik yapanlar buradan çıkıyor⁸, zaten boyadıkları silolardan belli. Butik bir şemsiye dükkanı var bir oyuncak dükkanının yanında, bir de etrafta bir sürü tiyatro kumpanyası var.

Bira, yemek, ve ağır sanat okulu kafası yani. Gerçek olamayacak kadar güzel, zaten bu yüzden kimse burada yaşamıyor.

Vancouver Şehir Merkezi

Granville Köprüsü'nü geçince önünde üç seçenek var, hepsini kısadan uzuna yazıyorum:

Batımsı

Eğer kıyıdan gitmek istersen Ataşehir gibi evlerin marinamsı ön taraflarından geçeceksin, ki fena değil. Kocaman *Vancouver Aquatic Centre*'ı geçtikten sonra plaj başlıyor, biraz sanat var kıyı boyunca, ben çok anlamadım, ama Çinli heykelli olanı güzel bence. Sonunda da başka bir Cactus Club Café var, yaaaaaani, bence etrafındaki binalar yüzünden maalesef boğuk bir deneyim, insanın plajdan kafasını çeviresi gelmiyor.

Onun dışında DAVIE STREET'ten Vancouver'ın Davie (gay) Village'ına gidebilirsin. Biraz trashy ama yine de bazı günler iyi müzikler çalan *Celebrities* ya da

⁸ KESİNLİKLE SİNAN DEMİRER İLE TANIŞ, HATTA TANIŞTIRAYIM SİZİ. Sinan hayatımda entellektüelite açısından bana benzeyen tek insan, en bilinmeyen şeyleri bile biliyor, progresif sanat hakkında aynı şeyleri hissediyor vs. Ailelerimiz tanıştırmış, ben Sinan'a Türkiye'den bir şey verecektim, onbeş dakikalık konuşmamız iki saat sürdü, sonra geçen sefer tekrardan buluştuk. Her gördüğüm seferde ilk önce çok mutlu oluyorum onunla bir sürü şey konuşabildiğime, sonra da "Lan biz sıçmışız abi, çok kaybolmuşuz," diyorum konuşma ilerledikçe. Birbirimize benzememiz acı tatlı bir hava alıyor, ayrıldıktan sonra çok sık görüşmüyoruz. Sinan, her ne kadar alanı olan çizgi filmle ilgili bir şeyler yapsa da işinden çok memnun değil. Biraz hapsolmuş gibi bir havası var Vancouver'da, çünkü etrafından daha bilgili, ama Türkiye'de bu durum daha da beter olurdu. Git konuş, bence çok iyi arkadaş olursunuz, süper herif.

Numbers gibi klüpler (bildiğim kadarıyla, Vancouver'da gece hayatına akmak gibi bir gaflette bulunmadım) ve birkaç seks dükkanı var, bir de üstüne gökkuşaklı bir yaya geçidi koyunca gay village oluyor burası.

Granville'den sola dönünce karşına çıkan, Kanada'nın tek *Nando's*'unu göreceksin. BURARD'dan plaja doğru dönersen *Daichiki Sushi* bayağı iyiydi.

Bir paragraf önce bahsettiğim gece klüplerinin karşısında *Joe's Grill* var, çok eski ve bir o kadar da sıradan bir yer. Ama nedense insanlar kahvaltı ve öğle yemeği yeri olarak ciddiye alıyor. Bir sonraki sokakta *Transylvanian Traditions Bakery* var, gitmedim ama çok ilginç çeşitleri olduğunu duydum, ama bence sen de gitme çünkü hemen yanındaki *Tartine Bread & Pies* şaka gibi muhteşem bir fırın. Her şeyi denemek istiyorsun, ben iki arkadaşımınla dört şey paylaşmıştım... abartıyor da olabilirim bu sayıyı ama harbiden çok lezzetliydi.

DAVIE ST sonra *Stanley Park*'a kadar gidiyor. Kafa dinlemekse amacın yaşaması güzel bir mahalle aslında, çünkü hem şehre yakın, hem plajı var, hem de hafif marjinal takılabilir.

Stanley Park... bildiğin kocaman bir park. İnsanlar *Seawall*'ı çok seviyor koşmak için, iyi halt etmişler. Bu rehber için her Vancouverlıya sorduğum zaman "Şehirde en çok sevdiğin yer ne?" diye genellikle "Ay Seawall galiba..." cevabını aldım, ve hiç de tatmin olmadım. Şehrin doğa sevgisine başka bir örnek işte.

Ama olur da gidersen Stanley Park'a, *Teahouse in Stanley Park* melankolik ve güzel bir yer, sadece taksi app'i⁹ çekmiyor, resepsiyondan isteyeceksin, biraz pahalı olacak, ama o kadar yemeğe harcamışsın, bu da yanında gelecek işte.

Stanley Park'ı bitirirsen West Vancouver'a ve aşırı zengin evlere doğru gidiyorsun. Evlerin kendileri ilginç, ama yürünecek bir yer değil sonuçta. Daha da ilerisi *Grouse* dedikleri gerizekalı bir doğa yürüyüşü alanı ve kayak merkezi, dağa bildiğin merdiven yapmışlar, basamak basamak onu çıkıyorsun. Tepesi hafif bir kasaba gibi, bazen ağaç kesenle küçük bir şov yapıyor, hoş oluyor, eğleniyorsun, *BeaverTails* yiyorsun, fazla yağlı ama "amaaan, o kadar dağı çıktın, hakkettin tatlıyı yani." En ilerisi *Squamish*¹⁰, doğa yürüyüşlerinin allahı orada. Stanley Park'tan ne vakit çıktığımı iyi belirle, çünkü geri dönüşte trafiğe takılabilirsin, malum herkes Vancouver'a iş için geliyor, evleri için bu kasabalara geri dönüyor. Ama trafik dediğin de en fazla 45 dakika, sana çok koymaz bence.

Kuzeyimsi

Of GRANVILLE STREET gündüzleri küçük bir ana cadde işlevi görürken Perşembe'den başlayarak akşamları gittikçe daha da çirkinleşiyor. Sokakta içip içilenler, loş gece klüplerine girmeye çalışanlar, elbiselerinden fişkırان kadınlar ve

⁹ Her ne kadar Kanada'nın teknolojik şehri olsa da Vancouver'da Uber yok. Yellow Cab Taxi Co vardı yanlış hatırlamıyorsam, onun app'ından istiyordun, ama sonra Olympic Village kadar yakına bile taksi yollamamaya başladılar.

¹⁰ Orada Quest University diye aşırı liberal bir üniversite var, öğrencileri anadal yerine bir soru soruyorlar ve her departmandan ders alıyorlar, farklı departmanlardaki öğretmenlerin ofisleri yan yana filan da falan. İlginç yer, hafif gri, hüzünlü, tam sigara içmelik ama öğrenciler (her yerden gelmiş ve bir sürü farklı meslekten) onun yerine ot içiyor, o da güzel ama daha da üzüyordur yani.

kıroluğun daniskası erkekler, her şey birbirinden beter. Güzel yerler yok mu? Yani, bence çok da yok, sonuçta sen lounge seven de biri değilsin, zaten neden sevesin.

Ben *Studio Records*'da sahneye çıktım bir kere, bi de *Donair Bros*'ta (1yh) bir şeyler yedim sinemaya gitmeden önce. Onun dışında bu caddeyle olan genel etkileşimim Pacific Centre'da oldu, bir de Vancouver'a geldiğim ilk akşam Gastown'dan başlayarak Granville'i yürümüşüm, direklerdeki ışıklar gittikçe devam ediyordu Kitsilano'ya kadar, ben de nereye gittiklerini merak etmişim bilmeden, sonra da gece klüplerini görüp iğrendiğim halde devam etmekten kendimi alamamışım. Bir şey sürekli besliyordu sanki beni, eğlenmiyordum, ama yine de dahasını görmek istiyordum.

Orpheum, *Commodore*, ve *Vancouver Symphony Orchestra* Downtown'da görebileceğin en sanatsal yerler, binaları fena değil. Karşılarındaki Robson Square'i çok anlamlı bulmuyorum, UBC Robson Square sanki baygınlığı geçirmek için yapılmış, ama çok da işe yaramayan bir yer, yine de gezip görebilirsin. *Vancouver Art Gallery* sanat için utanç verici bir yer, müşteri toplamak için gittikçe yavaşlaşan bir sergi serisi yaratıyorlar, sanattan çok pop kültür gibi. Kötü bir şey değil bu tabi, ama maalesef şehirde alternatifi yok.

DAVIE ST'in oradaki *Vancity Theatre* fena değil, bağımsız denebilecek filmler gösteriyorlar. *What's Shaken Milkshake Bar* teoride daha güzel maalesef, baktığı park da fena değil, taşlar var onların üzerinden yürüyebiliyorsun filan.

Daha yukarıda, GRANVILLE'in batısından ALBERNI veya ROBSON, Stanley Park'a kadar dolu aslında, ve şehrin en pahalı dükkanları da burada. Robson'daki *Breka Café*'de tatlı yerken söyledi Ersagun, bu iki sokakta pahalı ama çok güzel Japon ve Hint restoranları varmış. Tatlı da fena değildi, tavsiye ederim.

Neyse devam ediyoruz, Pacific Centre'in yanında Hudson's Bay var (ya da Montreal'daki adıyla La Baie), eğer Macy's burnunda tütüyorsa burada bokunu çıkarabilirsin.

Ya tamam işte, burası sikko bir ana cadde sonuçta. Kıyıya çıkana kadar da öyle, kıyı manzarası güzel ama Canada Place biraz gereksiz bir yapı, sadece gösteriş için yapılmış, hemen dibindeki *Miku Restaurant* aşırı pahalı bir yer, UBC'den mezun olunca ailene seni buraya getirmesini istiyormuşsun. Tatlı olarak *Bella Gelateria* fena değil aslında, ama çok üstüne üstüne geliyor bütün bu alan, ben baydım, diğer bölüme geçiyorum.

Doğumsu

Vancouver'ın nesnel olarak en sevdiğim kısmı burası galiba. Köprüden geçtiğin gibi sağa kırarsan biraz dandik parklar arasından Yaletown'a geçiyorsun, ama Granville'den yürüyüp de sağa dönmek de çok ilginç değil. En azından kıyıdan devam edersen BC Place'i yakından görürsün, yanındaki iki gazinoda da biraz kumar oynarsın. Geceleri bu gazinoların ışıkları arkasındaki BC Place'in çılgın ışıklarına karşın aşırı pavyon havası veriyor, ama sanki birbirlerini ilginç bir şekilde tamamlıyorlar gibi.

Yaletown fena bir yer değil aslında, eskiden limanımsı yerler olduğu için (bu detayı atıyor da olabilirim) mafya ve çeteler doluymuş, şimdi ise mutenalaştırılmaktan boku çıkmış durumda. DAVIE ST'in sonundaki *Roundhouse*'da hâla ne döndüğünü anlamış değilim, ama binası ve bahçesi çok hoş, marinaya da açılıyor. *Helmcken Park* bütün bu beton arasında minik ve hoş bir park, oradan MAINLAND ST'e çıkarsan orası Yaletown'un ana caddesi, Lamborghiniler filan dolaşiyor yaya sokaklarında. Hemen

girişte aşırı pahalı *Minami* var, bence biraz abartılmış, karşısındaki *Earls* bir önceki *Earls*'ün daha da pahalı olanı, neden böyle diyeceksin ben de bilmiyorum.

MAINLAND, HAMILTON, veya HOMER ST'i takip edersen Vancouver'ın en kitapsal bölümüyle karşılaşacaksın. ROBSON üzerindeki kütüphanenin mimarisi fena değil, yoğun bir günde seni rahatlatan bir kavisi var. Kütüphanenin içine girmedim, ama kenarındaki berber Iraklı George. Bu bilginin sana nasıl fayda sağlayacağını çok da bilmiyorum. Yine HOMER üzerinde kocaman ve modern bir kilise var, duvarında da bazı sanatsal şeyler vardı yanılmıyorsam.

Kütüphanenin arkasında Vancouver Balesi'nin olduğu Queen Elizabeth Theatre var. Gitmedim, ama akşamları hafif renkli bir ışık kaplıyor orayı. Annem sanata çok düşkün olduğundan Vancouver'da geçirdiği bir haftada *Orpheum* ve burada iki ayrı konsere gitti. Queen Elizabeth'in iki tarafından da batıya doğru yürürsen kocaman *Georgia Viaduct*'lara çıkacaksın. Önce BEATTY ST'teki duvar resimlerini incele, karşısındaki askeri garnizondaki tanklara bak (Montreal'daki daha iyi), sonra da CITADEL PARADE'de bayağı sıkışmış ama şeker bir kilise göreceksin. Bu sokağın ucundaki iki yolu da seçebilirsin, sonra geri dönüş yok. Alttakinden gidersen Rogers Arena üstüne BC Place'i de dibinden görebilirsin, aslında çok hoş bir yürüyüş oluyor. Tam aksine, bu Viaduct'ın altı bayağı pis bir tünel, Costco, ve تنها cam yapılarla dolu, ilginç bir zıtlık oluşturuyor.

HAMILTON üzerinde W PENDER'a vardığın zaman ilk önce parkta bi 360 deece dön, arkadaki "let's heal the divide"a bak, nasıl hissettiğini bileme, sola sap, üç kitapçıyla karşılaşacaksın.

Paper Hound: Biraz daha butik, güzel bir kız ve de yakışıklı bir adam işletiyor, güzel müzik çalıyorlar. Hoş ama istediğim şeyleri genellikle bulamıyordum.

MacLeod's Books: Kedi sidiği kokan ve çalışanların hangi kitabın nerede olduğunu bilemediği bir kitapçı. Ama hepsini göz ardı edebilirsin çünkü içerisi kitap kaynıyor. Kurgu dışında başka bir şey bulmak istersen bayağı bi araman gerekecek.

Albion Books: Aşırı butik, çok farklı kategorileri var, ve kafalarına estiği gibi açıp kapıyorlar dükkanı. Hiçbir şey alamadım o yüzden.

Hepsini geçince *Gyoza Bar* var, ramenleri gyozasından daha iyi.

Gastown

Bütün bunları aşınca *Vancouver Lookout*'un dibindeki Simon Fraser University ve Vancouver Film School'un olduğu W HASTINGS'e geliyorsun, eğer derdin evsiz ve uyuşturucu bağımlıları arasından geçmek ise Gastown'u buradan geçebilirsin. Bence geçme, zaten MAIN ST'te bayağı göreceğiz hepsinden.

Revolver'ın kahvesi fena değil ama. *Meat & Bread* hakkında da güzel şeyler duydum. Hemen dibindeki *Frank + Oak* çok kaliteli bir Montreal dükkanı. Kadınlar için de kıyafetleri var mı bilmiyorum, ama bir erkeğe buradan hediye götürürsen kafayı yiyebilirler. Klas yer, basit ama şık.

Onun yerine WATER ST'ten gezebilirsin Gastown'u. Gastown, Vancouver'ın en tarihi yeri, o kadar eski ki buhar saatini bile tutmuşlar, insanlar gidip fotoğraf çektiyor

mal gibi. O kadar turistin sadece dört blok etrafında dolanması beni çok bayıyordu açıkçası.¹¹

Black Frog aşırı dandik bir bar, geceleri bok gibi insan kaynıyordur, denizi bile göremiyorsun. Bu blokta aynı zamanda bir sürü yerli (Inuit yerli, ‘local’ değil) malı satmaya çalışıyorlar, müze filan da var, aferin onlara, geleneği her zaman en üst düzeyde tutuyorlar.

Neyse devam ediyoruz, *The Old Spaghetti Factory* fena değil, tek şube olmasına rağmen çok yalan duran ve tadan bir yer, ama makarnaya abanmak istersen iyidir. Aynı şekilde W CORDOVA üzerindeki *Tacofino* için herkes “Tofino’daki daha iyi,” diyor, ama Tofino’ya gitmek gibi bir sebebin olmayacak mantar atmamak istemezsen, o yüzden buradakine gidebilirsin, balık tacoları ünlü. Aynı sokakta (CARNALL ST), *Nelson the Seagull* var; aslında kafa dinlemek için güzel bir yer ama her gelen çok yüksek sesle konuşuyor büyük mekanı boş bulduğu için. Bence kahvaltıya git, kahvesini iç, giderken de bir tatlısını dene. İyidir. Daha da güneyde *Calabash* var, hiç gitmedim ama iyi Hint yemeği diye duydum.

Ya, hazır güneye doğru inmişken (biraz sonra MAIN ST’e gelip ana yürüyüşe devam edeceğiz), International Village’ı da anlatayım da gitsin aradan. International Village’a neden International Village diyorlar, pek de anlamış değilim. Tırıskadan bir İstanbul çarşısını andırıyor, kolonlarda “Silk Road” filan yazıyor, vallahi abuk subuk bir yer. Sineması fena değil, çıktığı zaman karşında *Odo Sushi* olacak, siyah pirinçle yapıyorlar, inanılmaz ucuz, ve lezzetli de. Diğer çıkışında da *Taishoken Ramen* var, eh.

Hadi belki dışındaki çıkmaz sokakta bulurum cevabı diyordum, olmadı. KEEFER PLACE’in ortasında demir bir dünya var, etrafında ise ortalama bir pho, karşısında ise Vancouver’ın en ucuz (doğal olarak Çin) süpermarketi olan T&T var. Olsa olsa Asian Village olur, ama Kuzey Amerika’daki her şehrimiz aslında küçük bir Asian Village değil mi? Eğer buradaki merdivenden yukarı çıkarsan *Chambar*’a gidebilirsin, muhteşem bir Belçika restoranı, ki Belçika aslında Avrupa’nın en karışmış yeri, ne ararsan var. O yüzden belki de buraya International Village demek çok da yanlış değil.

ABBOT ST’ten aşağı inerken *Sushi Den* suçicilerin en çalgını. Oradan suyu görünce sola dönersen bir spor parkı var, arkasında da *Dr. Sun Yat Sen Parkı* ve Çin Kültür Merkezi var, minicik bir Çin bahçesi, pazar sabahları etrafta spor yapanları izleyip sonra buradan geçersen zenliğin dibine vuruyorsun.

¹¹ Şimdi haritadan bakarken fark ettim, burada bir John Casablancas Enstütüsü varmış moda ve tasarım için. Ve hani harbiden sadece Vancouver’da var, ki bu çok ilginç, çok benim elimde ilk önce John Casablancas’ın modellik ajansına, sonra da o adresin üstünün çizilip New York Times’a yollanmış bir mektup var, eski bir sevgilim bu mektupları torba torba alıp bana getirmişti, aralarındaki en ilginç mektup da buydu. Neden mi? Çünkü bütün mektup İtalyan bir asilin ağzından Denise Richards’a yazılmış, onu İrlanda’daki kabinine (resimleri mektupta ekli) davet eden sekiz sayfalık (son ikisi bir aşk şiiri olan) bir aşk mektubuydu. Tarihi 1 Nisan 2000’di, ve pahalı bir kağıt üzerine yeşil bir tükenmez kalem ile yazılmıştı. Hâla, bugüne dek karşılaştığım en ilginç ve benim için en değerli şey olabilir bu mektup, ve John Casablancas’ı Vancouver’da görmek (bu şehirde çektiğim filmin de o eski sevgiliyle alakalı olması filan falan) acıtatlı bir his. Kendin dışında başkası için anlam taşımayacak tesadüflerin ne kadar boş ama hoş olabileceğinin başka bir örneği.

Ama eğer sola dönmeyip Rogers Arena'nın önünden karşıdaki kocaman küreye doğru ilerlersen (bunu daha sonra açıklayacağım), hayatımda gördüğüm en komik esprilerden biriyle karşılaşacaksın. Viaduct'ın altındaki devasa bir otoparkta "Expect A Lot" yazıyor, bunu ilk görünce gülme krizine girmiştin, telefonumla çektiğim tek resim buydu¹². Buranın ilerisinde bir kayak parkı var, genelde Larry Clark filminden fırlama gençler takılıyor, ama güzel yani, Vancouver'ın karanlık yüzü gibi Main Street'ten buraya taşmış.

Bulduğun her hangi bir yerden anında HASTINGS, CORDOVA, veya PENDER'dan doğuya doğru gidebilirsin. İlk önce evsizlerle, sonra Çinlilerle, sonra da mülayim müstakil evlerle karşılaşacaksın. Bu yolu sonuna kadar izlersen COMMERCIAL DRIVE'a çıkıyor¹³. Bence çok rahatlatan bir yürüyüş gibi gözüküyor, ben yapmadım ama yapmayı çok istedim. Hem şehre yakın hem de şehrin gürültüsü olmayan bir yerdesin çünkü.

Neyse, MAIN ST'e geri dönersen Vancouver'ın en ilginç yolunu anlatmaya başlayabilirim.

Main Street

Obaaaa. Ben burayı ilk gördüğüm zaman kafayı yemiştin. Kitsilano'da kalıyordum, her tarafı günlük güneşlik zannediyordum, sonra Main St'i görünce ferahladım, "Oh be," dedim, "Burası işte Vancouver'ın eğlenceli kısmı."

Şimdi uyuşturucu bağımlı evsizlerin¹⁴ her hangi bir eğlenceli kısmı yok tabii, ama en azından bir kaos var, bazı şeylerin perde arkasında saklandığı gibi (ya da aslında herkesin önünde en açık şekilde) gitmediğini görüyorsun, yürürken hafiften dikkatli olman lazım, ama bütün bunlar seni daha canlı kılıyor bence. En ilginç ise sokaktan topladıkları her şeyi bir havlu üzerine koyup da satmaya çalışan evsizler, televizyonu olmayan uzaktan kumandadan tut da lastik ördeğe kadar her şeyi bulabiliyorsun.

Aynı şekilde, her ne kadar sidik koksa da, Vancouver'ın en iyi sokak araları burada. Kanada'nın en sevdiğim şeyleri sokak araları, Vancouver'da da bol var, ama en iyileri Montreal'in Plateau'sunda, çünkü evlerin arkaları ve ağaçlarla dizili, ve bazen bir yerden hafif bir keman sesi geliyor.

Tepedeki *Alibi Room*'dan başla. Yemeği güzel, birası da pahalı. Aşağı inerken Çinliler, kadınlar, yerliler gibi ezilmiş toplulukların kaldığı sosyal konutları göreceksin. Polis dibinde ot içen hipsterlar ve evsizlerin beraber takıldığı, reklam firmalarının ve eski limanların olduğu bu iki üç doğu-batı sokakları Vancouver'ın en tarihi sokakları aslında.

¹² Hatırlar mısın, Uludağ'da galiba kayak yaparken bende kameralı bir Nokia vardı da fotoğraf çekenin fotoğrafını çekme temalı bir fotoğraf çekmiştik (bu cümle "fotoğraf çekme"³ gibi oldu). Sonra o telefon çalındı ve o fotoğraf kayboldu, ama hâla aklımda valla o görüntü.

¹³ Hatırladığım beş yer: *Prado*'da kahve iç, *Jamjar*'da yemek ye, *BierCraft*'ta ya da *Fets Whisky Kitchen*'da bok gibi iç ve sıç, sonra da *Babylon Cafe*'de ucuz döner ye. İki üç tane de kitapçı var.

¹⁴ "Streets of Plenty" diye bir belgesel var kendini 30 günlüğüne evsiz bırakan Vancouverlı beyaz bir gencin kendi çektiği bir belgesel. Sorunun ne kadar büyük olduğunu anlıyorsun, ama belgesel olarak da çok güzel, bence izle.

CORDOVA'nın orada *The Imperial* var, içerisi çok farklı aydınlatılmış (ve büyük ihtimalle anlamlı bir sebepten dolayı terra cota heykellerin olduğu) bir konser salonu. Tim Hecker'ı izlemeye gittiğim zaman önümde çok konuşan bir ikiliye kalabalıktan biri "Shut the fuck up please," demişti, o zaman anlamıştım Kanada'da olduğumu.

HASTINGS buranın en kötü durumdaki sokağı nkn iki köşede de evsizler için bakım evleri var. HASTINGS'den daha ileriye devam edersen *Rickshaw Theatre*'ı göreceksin, orası da ayrı eski Çin yeni hipster mekanı. Metal grupları çıkıyordu yanlış hatıralmıyorsam. Filmimi çektiğim akşam uzun süredir ilk defa bir başarı hissiyle günü yorgun argın bitirmiştim, ve ot aşeriyordum. Buradaki *Limelife Dispensary* tam kapanmadan önce ve ye olmadığım halde "Hadi bu seferlik seni yeymiş gibi gösterelim," gibi bir samalıkla o gece hayatımı kurtarmıştı, buradan teşekkürü borç bilirim.

KEEFER zerinde *Kent's Kitchen* var, normal fiyata aşırı büyük bir porsiyon istersen burası iyidir, ama genelde gitmene çok da gerek yok, etrafta çok daha iyi Çin vardır gibime geliyor. Bi Toronto değil Vancouver'ın Çin yemeği, ama yine de bi otantikliği vardır bence.

GEORGIA buranın en iyi sokağı. *Matchstick*'in kahvesi inanılmaz, bana kahveyi sevdiiren yer burası olabilir. Tavsiyem kahveni buradan taze alıp evde ğtmen. Sabah uyanmak için en iyi sebep buradan alınmış bir kahvenin kokusu. Neyse devam ediyoruz, *Fat Mao*, menüsünde  ramen'in bulunduğu, ama nn de birbirinden iyi olduğu modern bir Asya (Çin demeye dilim varmıyor) lokantası. Bunun tam zıttı olarak *Phnom Penh* daha eski kafa (aklına Çin lokantası deyince gelen imge gibi) ama bir o kadar da lezzetli bir Vietnam mutfağı. Bitmedi! Onun da karşısındaki *Mamie Taylor's* hafif modern bir Texas mutfağı. nn de st üste yersen yine de pişman olmazsın.

Viaduct'tan nceki UNION'da *Crackle Crme Dessert Caf* var, varsa yoksa crme brulee satıyorlar, yaaaaaaani, çok da matah değil maalesef.

Viaduct'ın altından geçince sağ tarafında *Pizzeria Farina* var, "hamur bitince kapatıyoruz" felsefesiyle işliyorlar, ve çok nl. Yanındaki *Cobalt* hem bir konser salonu hem de bir bar. Biraları güzel, dekoru da sakın gözüküyor ama sikko trap almaktan kendilerini alamıyorlar.

Neyse siktir et burayı, T-Rex diye kkk bir market var, çok gereksiz ama çok sevimli, ismi bile güzel, bahsedeyim dedim. *KBOB Burger*, daha da gereksiz ve utanç verici bir yer, bütün olayları "Hamburgerde ekmek yerine pirinç olsa nasıl olurdu?" sorusuna dayanıyor, bibimbop gibi hamburgerleri var işte, bibimbopları da sıradan, hamburgerleri de ayrı bir gerizekalılık seviyesinde.

Ama... ama... Buranın karşısındaki *Campagnolo*, Vancouver'ın en iyi restoranlarından biri olabilir. Vancouver'da bayağı kaliteli restoranlar var, ama burası deli pahalı değil, ve bu yüzden en iyisi. Aşağısı İtalyan restoranı, makarnaları inanılmaz, yukarıda ise bar salonu var, akşamüstü 5'te aıklıdıkları halde genelde akşam 7'de biten bir hamburgerleri var, Dirty Burger diyorlar nkn kızarmış tavuk derisi var arasında, hayatımda daha yağlı hamburgerler yemişimdir, ama hiçbirisi araya kızarmış tavuk derisi koymayı düşünmemişti. Yiyeceğin en iyi hamburger olmayabilir, ama güzel bir deneyim, hele hele akşamının geri kalanında başka bir şey yemek istemiyorsan.

Bir yanda bir hostel var, tam da "Lan Vancouver'a geldim, içip sıçan insan arıyorum," dersin büyük ihtimalle Alberta'dan gelmiş ilginç tipleri görebilirsin. Geniş park *Pacific Central*'e açılıyor, burası mülayim bir tren garı. Vancouver'dan ilk gittiğim

zaman buradan Toronto'ya beş günlük bir trenle ayrılmıştım.¹⁵ Karşısındaki Subway'den beyaz çikolatalı dandik bir kurabiye almıştım ve hava kararmaya başlamıştı, tren garının neon kırmızı ışığının solgun maviyeye vurduğu anımı hiçbir zaman unutacağımı zannetmiyorum.

False Creek & Olympic Village

Üstteki paragrafın tam aksine, batıya doğru ilerlersen benim için Vancouver'ın en yerleşik yerini göreceksin. MILROSS'ta, çok iyi bir binada oturdum birkaç ay üç kişiyle, ve Vancouver'da insanların güvenlik sorununu en iyi burada gördüm. Her misafir geldiği zaman aşağıya bizzat inip onlara kapıyı açman gerekiyordu, çünkü binalara elektronik anahtar ile girildiği halde diyafon diye bir kavram yoktu. Belki de evsizlerin korkuyorlar.¹⁶

Suya gidersen False Creek'ı göreceksin, burası galiba doğal değil diye böyle diyorlar. Kocaman küre bilim müzesi, gitmedim çünkü maalesef çok çocukça (yaş 7-8, o derece) gözüküyor. Harbiden kafayı yedirten ve TÜBİTAK Bilim Şenliğine benzemeyen bir bilim müzesi görmedim hayatımda hâla.

Buradan aşağıya indiğin zaman Olympic Village var, adından belli, eski Olimpiyat şehri, ama şimdi Ataşehir'e (eheheh) dönmüş. Yok aslında takılıyorum, fena yer değil, kıydan gidersen ferah, daha içeriden gidersen yemek içecek ve alışveriş var, ama bütün mahallenin sterilliği bayağı belli maalesef. Dibinde olan meydandaki ışıklar şahane olmasına rağmen *CRAFT¹⁷ Beer Market*'in yemekleri tekdüze, biraları güzel, çünkü etraftaki birahanelerden topluyor. Eğer ben bunu yanlış biliyorsam buradan çıkıp birahanehopping yapabilirsin, *33 Acres* en iyisi, ama küçük dükkan. *Steel Toad* geceleri çok karanlık, garip bir havası var, bir de canlı müzikleri vardı yanılmıyorsam, bence gitmene gerek yok.¹⁸

Olympic Village'da WEST BROADWAY'e kadar dolanabilirsin, bir sürü boş stüdyo¹⁹ var, büyük basım işleri yapan yerler var, birahaneler var, küçük tiyatrolar var,

¹⁵ Duş yoktu, yatak dediğin şey şansımıza yanımda biri oturmuyor diye iki kişilik koltuktu. Yemekleri fena değildi, Thomas Pynchon'un *V.*'sini bitirmiştım, ki zor kitaptır.

Konuştuğun hiç kimsenin adını sormuyorsun ama herkes ile muhabbet etmek çok kolay, konuşmadığın Aborjinlerin ne kadar dandik durumda olduklarını ve çocuklarına hiç bakmadıklarını görüyorsun. İlk iki gün manzara muhteşemken sonra bir anda düzlüğe dönüşüyor ve başka da bir şey yok. Winnipeg ciddi deli, Jasper çok şeker. En az 10 saat geç kalıyorsun varacağın son noktaya, neden insanların eski zamanlarda trenlerden şikayet ettiğini anlıyorsun: çünkü hepsi her zaman geç kalıyor. Yine de tavsiye ederim.

¹⁶ Tam tersine, Los Angeles'taki her ev kapıdaki dört haneli bir şifreyle korunuyor, şaka gibi. Tamam güzel, anahtara ihtiyacın yok, ama bana daha güvensiz geliyor yine de.

¹⁷ *Local*'ın kuzeni gibi. Aynı sıfat ve çağrışım ailesinden çıkma sonuçta.

¹⁸ Bu arada bütün buralar (belki de etrafta yaşayan sakinler için) gece 12'de kapanıyor, saçmalık yani. Bir anda yalnız kalıyorsun çünkü gidilecek yer kalmıyor. "Vancouver'da Akşam" temasını daha sonra açıklayacağım.

¹⁹ Filmimi burada çekmişim, öncesinde de annemin Airbnb'sinde *Two Lovers*'ı izlemişim, oraya o akşam giderken "New York I Love You, But You're Bringing Me Down"u dinleyip sessiz çılgınlıklar atıyordum. New York'tan ayrılınca geldiğim için

istediğin bütün restoranlardan (Nuba, Peaceful, Terra Breads vs.) var, ve MAIN ST'e geri döndüğün zaman 7th STREET taraflarından, daha bir değişmiş, geniş ve rahat bir MAIN ST ile karşılaşıyorsun. *The Whip*'in "half-baked cookie"si ölümcüldü, bir tek onu hatırlıyorum.

Kingsway

MAIN ST'e geri döndüğün zaman farklı bir yol izleyerekten KINGSWAY üzerinden güneydoğuya doğru ilerleyebilirsin. İlk başlarda çok bir şey yok, sonra yeni yapılan ve pahalıya satılan evler çıkacak karşına, onların dibinde karışık bir ikinci el kitapçı var, Robson Park'ın orada Matchstick Coffee dahil üç beş dükkan yan yana tıkmış, nedense başka yerlere serpilememişler gibi, boş blok bulunca dalıyorlar. Merkez dışındaki davranış biçimi bu gibi gözüküyor. Buralarda ve iki blok çapında ilginç şeyler bulabilirsin.

KINGSWAY'den devam edersen Vancouver'ın Little Saigon'a geliyorsun, ama aslında daha fazla Little Asia da denilebilir. Kore, Çin (Mandarin ve Kanton, daha fazla Kanton galiba), Uygur, Vietnam, ne istersen var, ve çok da hasından, çünkü daha az paralı Asyalılar burada yaşayıp buradan başka bir yere gitmiyor. Chinatown'dan kovulacaklar zaten yakında, burada yer de geniş. Ben Ersagun ve sevgilisi Charlotte ile *Dai Tung*'da dim sum yemiştım, fena değildi, ama garsondan hıyarcana bir tepki aldığım zaman gerçek bir Çin restoranı deneyimi yaşadığımı anlamıştım.

KINGSWAY aslında çooooooooook uzun, harbiden nereye kadar gittiğini bilmek için haritadan bakıyordum ama ona bile üşendim yani. Tek diyeceğim şey KNIGHT ST ile birleştiği yerde aynı zamanda KING EDWARD'la da birleşiyor, Ersagun'un süper sevgilisi Charlotte buraya "KKK" diyordu, çok iyiydi.

Mt. Pleasant

Eveet, geldik son bölüme. Burası çok da detaylı olmayacak gibi, çünkü hem ben deneyimlemedim, hem de etrafında kısayol çakabilecek kadar bildiğim yerler yok.

MAIN ST'den aşağı iniyorsun. Buralar daha demin dediğim gibi daha geniş alanlar, ama yine de farklı restoran ve genel mahalle işletmeleriyle (tekel bayii, sigorta, postacı vs.) dolu. Vancouver'ın bildiğin restoranları burada da var, ama daha yeni (değişik değil) restoranlar da cabası.

Buradan istediğin kadar aşığıya inebilirsin, bildiğim tek yer annem ve bizim diğer çocuklarla gittiğimiz *Nikkyu Sushi* (ya da biraz daha ilerideki *Sushi Main*, ama galiba burasıydı harbiden). Güzeldi.

Daha da aşağıda, 28th üzerinde Vancouver'ın en muhteşem barı olan *The Shameful Tiki Room* var. Git, deneyimle, televizyondaki filmleri izle, geceni hatırlama, "VOLCCAANNOOOO" diye bağır, mutlu ol. Hemen yanında da *Ogenki Sushi* var, "gerçek ve basit Japon suşisi" diye pazarlıyorlar kendilerini, akşamüstü hafif Stan Getz çalıyorlar, mutlu ve hoş bir yer. Ben bu iki yere bir sene arayla gidip yan yana olduklarını tamamiyle kaçırmışım. Birine gündüz birine gece gidince böyle oluyor işte.

Vancouver'a, ya da New York'u hatırlatan bir film çektiğim için LCD Soundsystem'ın burada çok anısı var.

MAIN ST'in ilginç tarafı akşam olsa bile diğer Vancouver mahallelerine nazaran daha az yalnız hissediyorsun. Barların içi dolu, bir şeyler hareket ediyor, hoş bir his.

Buranın karşısından batıya doğru ilerleyince kocaman olan *Queen Elizabeth Park*'a varıyorsun. Ne etafındaki golf sahasını gördüm, ne de Hillcrest Centre'a gittim. Sadece KING EDWARD'dan yürürken dayanamayıp günbatımını izlemek için *Bloedel Conservatory*'e²⁰ çıkmıştım, birkaç ergen burada bir çiftin öpüştüğü bir film çekiyordu, etrafta çiçekler vardı, genelde daha müstakil evlerde oturan insanlar da günbatımını izlemeye gelmişti, aşırı melankolik bir hava vardı, ama çok hoştu.

Buranın daha da batısında botanik bir bahçe var, gitmedim ve de görmedim bile, ama bence hoştur. Bazı şeyler içip de gidebilirsin, ama burnun tıkalı gitme.

Onun yerine CAMBIE üzerindeki *BC Children's Hospital*'ı gördüm, Bioshock'tan çıkmış Art Deco binalar ve fontlar "Mental Ward" diye gösteriyordu, harbiden çok ilginç (ve belki de duyarsız) bir yer.

Neyse CAMBIE'den yukarı çıkıyoruz. KING EDWARD üzerindeki bütün evler yıkılıyor ya da yıkılacak, çünkü buraya hayvan gibi huzur evleri açacaklarmış. Vancouver'ın emlakla olan ilişkisi bence şehrin en ilginç tarafı.

W 20th'in oralardan sola (batıya) dönersen *Douglas Park*'ı görüyorsun, çok bir esprisi yok, ama bu kadar yerleşik mahallede²¹ futbol oynayan çocuklar görmek insanı çok mutlu ediyor.

Hemen yukarıda, hâla CAMBIE'de, çok da bağımsız değil ama yine de daha küçük dağıtımı olan filmlerin oynadığı *Park Theatre* var, bir sokak yukarıdaki *Rain or Shine Ice Cream* deli bir yer, sundae yiyip de (neredeyse) bitiremediğimi hatırlıyorum. *U&I Thai* çok da pahalı değil ama karşısındaki *Thai Away Home*'dan (yani burası da güzel ama çok az çeşit var) bir nebze daha şık. *BierCraft*'a gitmedim, biraz çirkin açıkçası, ama bira içmek için güzel bir yer gibi. *Dutch Wooden Shoe* gibi bir yer neden bu mahallede, hatta neden bu şehirde anlamıyorum, ama dekoru inanılmaz (her yerden bira bardakları ve yerel müzik), pannekoekleri ise iyiydi. Sebzeli almıştım, ama yumurtalı etli olanı ağır olsa da çok daha lezzetli olabilir gibi geliyor.

W 16th üstünde *Vij's* var, buranın en pahalı ve önemli Hint lokantası, maalesef gitme fırsatım olmadı. Ama sen sen ol, 16'dan sap, *Tandem Bike Café*'de bir kahve iç, sonra da *Courdroy Pizza Co.*'da Vancouver'da (ve genelde) yiyebileceğin en iyi pizzayı ye. Eğer burada yaşıyorsan yaz aylarında akşamüstünde hafif bir yürüyüş ve sonra da bildiğin mekanlara gitmek her ne kadar sıkabilse de çok zevkli olmalı, en iyi mahalle hissini bu tarafta aldım.

Son olarak CAMBIE'den yukarı çıkarsan solunda Vancouver General Hospital'ı görüyorsun, BC's Children's Hospital'dan daha düz bir yer. CAMBIE'ye bakan kısmında bir inşaat var, hâla devam ediyor mu bilmiyorum, etmese iyi olur çünkü çok bayıyor. Sokağın karşısında ise Vancouver City Hall var, beklediğinden çok daha Art Deco, ama bence West Coast böyle bir yer aslında, Los Angeles da inanılmaz geleneksel bir yer.

²⁰ 'Conservatory'nin Türkçesi ne? 'Konservatuar' değil çünkü o sanat okulu anlamına geliyor. 'Sera' galiba, baktım, aklıma tam da yatmadı, ama olsun, en mantıklısı bu.

²¹ Bu mahalle, özellikle CAMBIE yanları, bana New York'un Park Slope'unu hatırlatıyor, ve Vancouver'dan gitmeden önce en son burada kalmıştım, bu sokaklarda yazın geldiğini fark ettiğim zamanlarda yürürken aşırı nostaljik hissetmişim.

İnsanların uygarlığın sonuna kadar gelip eski şeyleri birbirlerine uzak uzak inşa etmeleri insanlığın çok ilginç bir özelliği.

Yürüşümüz burada bitiyor. Daha güzel bir yerde bitirebilseydim, ama tek bir yoldan bütün şehri dolaşmanın en iyi kısmı bu gibime geliyor. Queen Elizabeth Park'ta güneşi batırdıktan sonra buraya yürürsün ve akşam olunca da istediğin yere gidersin. Ben herhalde Pacific Central'a geri dönerdim, çünkü Vancouver'a akşam çökerken hiçbir zaman rahat hissetmedim. Diğer her şehirde en sevdiğim zamanlar havanın kararacağı zamanlarken ilk defa Vancouver'da bunun akisini hissettim, ama bunun sebebi büyük ihtimalle içinde bulunduğum durumdu. İki seferde de bu şehre oturmaya değil de, asıl yaşayacağım yere gitmeden önce burada kalmaya geldim. İki seferde de çok da bırakmak istemediğim, ama bırakmam gereken şehri bırakarak geldim. Bilmiyorum, Vancouver genelde çok güzel bir şehir, hele hele benim durumumdaki biri için muhteşemdi, ama yürüyüşün bittiği yerde ben herhalde ne yapacağımı ve nereye gideceğimi bilemezdim. *Courdroy Pie Co.* bile akşam 10'da kapanıyor sonuçta.